752/06

Den 28. juni 2006 blev i sag nr. 69.144:

xxxxxx xxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort sit krav.

Forsikringen trådte i kraft den 18/9 2003.

Klageren anmeldte den 22/12 2003 telefonisk til selskabet, at der den 20/12 2003 havde været indbrud i hans lejlighed. Den 30/1 2004 modtog selskabet skriftlig anmeldelse fra klageren samt kvittering for anmeldelse til politiet. Bilagt anmeldelsen modtog selskabet desuden opgørelser over effekter, som ifølge klageren blev stjålet i forbindelse med det anmeldte indbrud. Det fremgår af opgørelserne, at der blev stjålet bl.a. tre spillekonsoller med tilhørende spil, et dvd-anlæg, en bærbar pc, en jakke, to par sko, en stationær pc med skærm, diverse dvd- og videofilm, ca. 40 cd'er med musik, tre flasker spiritus, en barbermaskine samt en sikringsboks indeholdende de fleste af de købskvitteringer, som klageren var i besiddelse af. Kravet blev opgjort til i alt ca. 45.000 kr.

Som dokumentation for sin besiddelse af ovennævnte effekter fremlagde klageren bl.a. fotos af diverse genstande, kvittering for køb af en jakke samt kvittering for køb af en barbermaskine. Herudover fremlagde han bl.a. en erklæring fra sin arbejdsgiver. Af erklæringen fremgår, at klageren gennem de sidste to år har købt mange cd'er og dvd-film via arbejdsgiverens "internetforbindelse".

Selskabet afviste at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 11/6 2004. Samtidig hermed blev forsikringen opsagt med virkning fra den 25/6 2004.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, hvorfor han via sin advokat anmodede selskabet om at revurdere afgørelsen. Ved skrivelse af 21/7 2004 fastholdt selskabet det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning.

I skrivelse af 8/2 2005 fra politimesteren i N. til klageren hedder det bl.a.:

> "Jeg har i dag i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2, besluttet at indstille efterforskningen i sagen om rigtigheden af Deres anmeldelse om indbrud i Deres lejlighed. Begrundelsen for afgørelsen er, at der ikke er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået."

Klagerens advokat tilskrev herefter politimesteren i N. Af advokatens skrivelse af 15/2 2005 fremgår bl.a.:

> "Af hensyn til forsikringssagen beder jeg politiet bekræfte, at dette betyder, at man anser min klients anmeldelse for korrekt nok, og at der faktisk har været indbrud i min klients lejlighed.
>
> Jeg beder i øvrigt oplyst, om min klient har været sigtet i sagen, eller om der har været tale om frihedsberøvelse, visitation, ransagning, beslaglæggelse eller aflytning."

Hertil svarede politimesteren i N. ved skrivelse af 2/3 2005:

> "Idet der henvises til Deres skrivelse af den 15.02.05 i den sluttede straffesag vedrørende indbrud hos V M.K. ... kan som besvarelse af Deres spørgsmål oplyses:

- at der i indstillingen af efterforskningen alene ligger en tilkendegivelse om, at politiet ikke er i stand til at komme videre med efterforskningen af det anmeldte indbrud. Der er således ikke herved taget stilling til rigtigheden af Deres klients anmeldelse.

- Vedrørende spørgsmålet om Deres klients eventuelle erstatningskrav kan det oplyses, at den indstillede efterforskning vedrørte Deres klients anmeldelse om indbrud, hvilket vil sige, at Deres klient i sagen optræder som den forurettede. Han har derfor ikke været udsat for nogen af de indgreb som De beskriver i Deres skrivelse."

Foranlediget af ovenstående svar rettede klagerens advokat igen henvendelse til selskabet, der fastholdt sin afgørelse. Sagen blev efterfølgende indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har ved sin advokat påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at det anmeldte indbrudstyveri er dækningsberettigende. Til støtte herfor har advokaten i klageskrivelse af 30/3 2006 bl.a. anført, at selskabet ikke har bestridt, at der har fundet et indbrud sted, samt at klageren har dokumenteret, at han har været i besiddelse af de omtalte effekter, og at de ikke var der mere efter indbruddet.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 2/5 2005 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet har fra anmeldelsestidspunktet ikke fundet det sandsynliggjort, at alle de anmeldte indbogenstande befandt sig i lejligheden på gerningstidspunktet.

Lejligheden er beliggende i et større boligkompleks - B.kollegiet - som er opført som små gårdhaverækkehuse i et plan. Klagerens lejlighed er på ca. 25 m^2, bestående af en lille entre, hvor der også er et mindre tekøkken, samt indgang til toilet og bad. I forlængelse af entreen er der et mindre værelse, som skal fungere som opholdsrum samt soveværelse. I værelset er der en terrassedør som vender mod vest, ud mod T.vej.

...

Vi har ikke fået udleveret politirapporten, men vores skadeinspektør har gennemlæst denne ved henvendelse hos N. Politi.

I rapporten står der, at kl. 07.45 den 20. december 2003 blev der anmeldt at en rude var smadret af 2 gerningsmænd hos klageren. Det var vidnet - klagerens nabo - som havde anmeldt forholdet.

Kl. 07.46 blev en patrulje sendt til stedet, som var på stedet kl. 07.53, hvor de træffer de 2 vidner (naboen og dennes kæreste). De havde set at gerningsmændene var løbet fra stedet mod S.vej.

Politiets undersøgelser viste, at gerningsmændene havde taget en søsten fra blomsterbedet under vinduet ved siden af terrassedøren. Der var viklet et blåt håndklæde rundt om stenen som var smidt ind i ruden i døren. En reol der stod foran terrassedøren var væltet på gulvet i værelset og alt indholdet lå på gulvet. Klædeskabsdøren stod åbent og indgangsdøren til lejligheden stod ulåst.

Vidnet oplyste, at der var meget lydt på stedet, og man ofte kan høre hvad der sker hos naboen. Umiddelbart før gerningstidspunktet bemærkede han en person, muligvis 2 personer, i mørkt tøj, gå forbi hans vindue helt henne ved muren, hvilket ikke er normalt. Den ene person gik hen til hushjørnet, muligvis for at holde udkik. Personen kom tilbage igen og umiddelbart efter hørt vidnerne, at en rude blev knust inde hos naboen. Han rejste sig straks og kontaktede alarmcentralen. Samtidig åbnede han sin terrassedør, stak hovedet ud og råbte ind til gerningsmændene som herefter løb fra stedet. Vidnerne kunne beskrive gerningsmændene og de løb begge mod S.vej.

Vidnet mente at de 2 gerningsmænd maksimalt kunne have opholdt sig i lejligheden i 3 minutter. Han havde ikke hørt larm fra forsikringsstedet efter ruden blev knust.

Endvidere mente vidnet ikke, at gerningsmændene medbragte noget da de løb væk fra stedet. Vidnet kunne ikke se om de havde noget inden for jakkerne, men i så fald

kunne det ikke være tungt, når man tager deres kropsholdning i betragtning, herunder hvor stærkt de løb fra stedet. Vidnet oplyste endvidere, at gerningsmændene ikke havde noget i hænderne, da de løb fra stedet.

...

Jf. ovennævnte mener vi ikke, at det er sandsynliggjort at det omfang klageren har anmeldt stjålne, var på forsikringsstedet på gerningstidspunktet.

...

Endvidere fremgår det af politirapporten at klageren har ændret forklaring vedrørende anskaffelse af nogle af indbogenstandene.

I øvrigt har vi bemærket, at klageren ikke kan oplyse nærmere om de enkelte genstandes anskaffelsestidspunkt, anskaffelsespris og -sted, samt mærke og type, eller om genstandene er købt som nye eller brugte samt hvem genstandene er køb af."

Nævnet har fået forelagt oversigtskort over den bebyggelse, hvori gerningsstedet ligger. Herudover har nævnet fået forelagt de fotos, der er vedlagt sagen.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden egentlig bevisførelse vedrørende sagens faktiske omstændigheder. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson